

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10906/2023
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ... , чији је пуномоћник Гордана Савић, адвокат из ... , против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 154/22 од 07.12.2022. године, у седници одржаној 26.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 154/22 од 07.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 189/20 од 01.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да тужиљи на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету тог суда исплати неисплаћене трошкове парничног поступка по решењу о извршењу И 467/08 од 17.04.2008. године у износу од 5.400,00 динара и трошкове извршног поступка у износу од 3.700,00 динара, све са законском затезном каматом од 27.03.2019. године, као дана подношења тужбе до исплате, на терет буџетских средстава Републике Србије, у оквиру средстава које су намењена покрићу текућих расхода Основног суда у Чачку од којих се изузимају расходи за запослене и текуће одржавање објеката и опреме. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље за исплату законске затезне камате на досуђене износе из става првог изреке пресуде и то на износ од 5.400,00 динара за период почев од 20.04.2006. године закључно са 26.03.2019. године и на износ од 3.700,00 динара за период од 17.04.2008. године закључно са 26.03.2019. године. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 154/22 од 07.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен, као неоснован тужбени захтев

тужиље да се обавезе тужена да тужиљи на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Чачку исплати неисплаћене трошкове парничног поступка по решењу о извршењу И 467/08 од 17.04.2008. године у износу од 5.400,00 динара и трошкове извршног поступка у износу од 3.700,00 динара, све са законском затезном каматом од 27.03.2019. године, као дана подношења тужбе до исплате, на терет буџетских средстава Републике Србије у оквиру средстава која су намењена покрићу текућег расхода Основног суда у Чачку од којих се изузимају расходи за запослене и текуће одржавање објеката и опреме. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 18.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), којим је прописано да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 403. став 2. тачка 2. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суду преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Мађутим, када се ради о поступку у споровима мале вредности ту је прописан посебан поступак (члан 467. до 479. у Глави XXXIII ЗПП), тако да ако у одредбама те главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона (члан 467).

Споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1. ЗПП) и у таквим споровима ревизија против одлуке другостепеног суда није дозвољена (члан 479. став 6. ЗПП).

Тужбу ради накнаде имовинске штете, тужиља је поднела 27.03.2019. године, а вредност предмета спора је 9.100,00 динара.

С обзиром на то да је ово спор мале вредности у ком се тужбени затев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора ревизија није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП. Преиначење одлуке није од утицаја на одлучивање у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, имајући у виду да је у спору мале вредности, посебном одредбом закона (479. став 6. ЗПП) искључено право на изјављивање ревизије, па посебно правило искључује примену општег правила.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић